การศึกษาพยาบาลด้านการดูแลแบบประคับประคอง

Palliative Care in Nursing Education

นุศ ทิพย์แสนคำ

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณนานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้ด้านการดูแลแบบประคับประคอง และเพื่อศึกษาความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้บริหารหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน ในผลลัพธ์ของ การจัดการเรียนรู้ด้านการดูแลแบบประคับประคอง กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์จากสถาบันการศึกษาพยาบาล ที่ผ่านการรับรองจากสภาการพยาบาล จำนวน 82 แห่ง แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ 1) ผู้บริหารหลักสูตร และ 2) อาจารย์ผู้สอนหรืออาจารย์ประธานวิชาที่มีเนื้อหาการดูแลแบบประคับประคอง เครื่องมือที่ใช้ในการ วิจัยเป็นแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วน 1) ข้อมูลของหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ 2) ความพึงพอใจ ของอาจารย์ในผลลัพธ์ของการจัดการเรียนรู้ด้านการดูแลแบบประคับประคอง และ 3) คำถามปลายเปิด ที่ถามเกี่ยวกับเนื้อหาสาระสำคัญในการจัดการเรียนรู้ด้านการดูแลแบบประคับประคอง เครื่องมือวิจัย ผ่านการตรวจสอบความตรงของเนื้อหาจากอาจารย์พยาบาลจำนวน 5 ท่านซึ่งมีประสบการณ์การสอน ด้านการดูแลผู้ป่วยแบบประคับประคองมากกว่า 5 ปี และนำไปทดลองกับอาจารย์พยาบาลที่ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ราย โดยได้ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟ่าของครอนบัคเท่ากับ .72 ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ จำนวน 164 ชุด ไปยังสถาบัน การศึกษาพยาบาลจำนวน 82 สถาบัน ๆ ละ 2 ชุด ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 94 ราย คิดเป็น ร้อยละ 57.32 การวิเคราะห์ใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนสอนเกี่ยวกับการดูแลแบบประคับประคองในด้านเนื้อหาที่ สอนในภาคทฤษฎีมากที่สุดคือ เรื่องการประเมินความปวดและจัดการความปวด จำนวน 64 ราย คิดเป็น ร้อยละ 68.09 และภาคปฏิบัติมากที่สุดคือ การมอบหมายเป็นรายกรณี และการอภิปรายกรณีศึกษา จำนวน 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.34 ส่วนข้อเสนอแนะจากคำถามปลายเปิด กลุ่มตัวอย่างจำนวน 26 ราย เสนอให้มีการจัดการเรียนสอนเกี่ยวกับการดูแลแบบประคับประคองทั้งในภาคทฤษฎีและปฏิบัติ อย่างต่อเนื่อง ทั้งในระดับพยาบาลศาสตรบัณฑิต การพยาบาลเฉพาะทาง และบัณฑิตศึกษา และกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นผู้บริหารหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในผลลัพธ์ของการจัดการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05